

مۇسۇلمانلارنىڭ ئارقىدا قېلىشنىڭ سەۋەبى

مۇھەممەد يۇسۇف

مۇسۇلمانلارنىڭ تەرەققىياتتا ئارقىدا قالغانلىقىنىڭ سەۋەبى نېمە؟ مۇسۇلمانلارنىڭ دەستۇرى بولغان قۇرئان ئۇلارغا ھەرساھە ئىلىملىرىنى ئۆگىنىشنى پەرز قىلغاننىڭ سىرتىدا، ئۇلار ئۈچۈن تۈرلۈك كەشپىياتلاردىن يىپ ئۈچى بەرگەن تۇرسا، ئۇلار نېمە ئۈچۈن تەرەققىياتتا ۋە ئىلىم - پەندە باشقىلاردىن ئارقىدا قالدۇ؟

قۇرئاندا، كىشىلىك ۋە ئىجتىمائىي ھەق - ھوقۇقلارنىڭ قانۇن - پېرىنسىپلىرى ئەڭ ئادالەتلىك ۋە مۇكەممەل دەرىجىدە بېكىتىلگەن تۇرۇپ، ئۆزلىرىنى «ئىسلام قانۇنىنى ئىجرا قىلىۋاتقان مەملىكەتلەرمىز» دەپ سانايدىغان بەزى مۇسۇلمان مەملىكەتلىرى بۇ ھەق - ھوقۇقلارنى ئىجرا قىلىشتا نېمە ئۈچۈن ياۋرۇپالىقلاردىن ئارقىدا تۇرىدۇ؟ بۇلارنىڭ جاۋابى مۇنداق:

دۇنيا مەدەنىيىتى ئۈچ قەۋەتلىك بىر بىناغا ئوخشاش بولۇپ، ئۇنىڭ بىرىنچى قەۋىتىنى ئاۋۋالقى ئەسىرلەردىكى پىرىئەۋنىيلەر، ناپالىيونلار، ھۇنلار، ئاندىن يۇنانلىقلار، ئاندىن رىملىقلار بەرپا قىلغان بولسا، ئۇنىڭ ئىككىنچى قەۋىتىنى ئوتتۇرا ئەسىردىكى مۇسۇلمانلار ياراتقان. ئۈچىنچى قەۋىتىنى بولسا، ھازىرقى ياۋرۇپالىقلار بەرپا قىلغان بولدى. بىز مۇسۇلمانلار بۇ مەدەنىيەتلەرگە يات ئەمەسمىز، بەلكى زامانىمىزغىچە يېتىپ كەلگەن بۇ مەدەنىيەتلەرنىڭ بەرپا بولۇشىدا ئەجدادلىرىمىزنىڭ ئەلۋەتتە زور ھەسسسى بولغان. ئۆز ۋاقتىدا مۇسۇلمانلاردىن بىيرۇنىي، خارەزمىي، فارابىي، ئىبنى رۇشىدى، ئىبنى ھەيسەم، ئىبنى سىنا ۋە باشقا سان - ساناقسىز ئالىملارنىڭ ھەر بىرى، مېدىتسىنا، ماتېماتىكا، خېمىيە، ئاسترونومىيە، فىزىكا، بىئولوگىيە ۋە بۇلاردىن باشقىمۇ تۈرلۈك ئىلىم - پەن ساھەلىرىدە ئەڭ ئاۋۋال پىكىر يۈرگۈزۈپ، بۇ پەنلەرنىڭ نەزەرىيىۋىي ئاساسلىرىنى تۇرغۇزغانلار ئىدى. ھازىرمۇ ياۋروپانىڭ ئاتاغلىق ئۈنۈپىرىستېتلىرىدە ئىبنى سىنانىڭ «مېدىتسىنادا ئاساس» ناملىق قەدىمىي ئەسىرى دەرسلىك قىلىپ ئوقۇتۇلماقتا. قىسقىسى، ئاتا - بوۋىلىمىز تەبىئەتتىكى ھەر قانداق نەرسە ئۈستىدە ناھايىتى ئەستايىدىللىق بىلەن تەپەككۈر قىلغان. بىز يېراققا بارماي تۇرۇپ، ناھايىتى ئاددىغىنە بىر مىسالنى ئالايلى: «ئەينەكمۇ ئۆز دەۋرىدە قالتىس مۆجىزىلىك ئۈچۈر بولغانىدى. ئۇلار ئەينەكنى كۆرگەندىن كېيىن ھەيران قېلىپلا ئولتۇرمىغان، بەلكى ئۇنى مەلۇم بىر ئەخلاقىي، غايىۋى دىننىڭ مۇجەسسسىمىگە ئايلاندۇرۇش بىلەن بىرگە، كۆز ئالدىدا نەق بولمىغان يېراق دۇنيانىڭ ھادىسىلىرىنى كۆرۈپ كۆزىتىدىغان «جاھاننامە ئەينىكى» گە ئۆزگەرتىپ تەرەققى قىلدۇرغان. روشەنكى، ئەينەك بىلەن «جاھاننامە ئەينىكى» ئوتتۇرىسىدا خېلى زور پەرق بار. ئەينەك كۆرگۈچىنىڭ ئۆزىگە نەق نەرسىلەرنى كۆرسەتسە، «جاھاننامە ئەينىكى» يېراق ئەللەرنىمۇ ھازىرنىڭ ئۆزىدە ئەينەكتەك روشەن كۆرسىتىپ بېرىدۇ. بۇمۇ بىر كەشپىيات ئىدى. ئەمما بۇ -

تەسەۋۋۇردىكى كەشپىيات، لېكىن تەسەۋۋۇردىكى كەشپىيات بولمىسا ئەمەلىيەتتىكى ماددىي كەشپىيات دەلىللىرىمۇ بولمايدۇ. ئەلىشىر ناۋائىي ۋە ئۇنىڭ ئۇستازلىرى ئەينەكتىن ئىلھاملاندى، «جاھاننامە ئەينىكى» نى قىياس قىلغان. بۇ ئۇلۇغۋار قىياس مەيدانغا كېلىپ تۆت - بەش ئەسىردىن كېيىن، «تېلېۋىزىيە» دېگەن نەرسە ياسالدى. ئەجدادلىرىمىزنىڭ ئاشۇنداق قىياسلىرى بىلەن بىزنىڭ كارىمىز بولمىغان. ئۇنى غەربلىكلەر ياساپ چىققاندىن كېيىن ئەقىلىمىز بىر مەزگىل ئالاقىزادە بولۇپ، تۆت - بەش يۈز يىل ئىلگىرىكى بوۋىلىرىمىزنىڭ خىيال ياقىدىكى كەشپىياتنى ھۇرۇن بىر ئىپتىخار بىلەن ئەسكە ئالدىق. («ئابدۇقادىر جالالىدىن ماقالىلىرى» دىن قىسقارتىپ ئېلىندى)

دۇنيادا سائەت دەيدىغان نەرسە ئىجاد قىلىنمىغان زامانلاردا، دەسلەپ قىلىپ مۇسۇلمانلار قۇم سائىتىنى ئىجاد قىلغان بولۇپ، ئابباسىيلار خەلىپىلىكى تەرىپىدىن شۇ ۋاقىتتىكى فرانسىيە قىرالغا بىر قۇم سائىتى سوۋغا قىلىنغاندا، ئۇلار مېڭىۋاتقان بۇ قۇم سائىتىگە ھەيران قالغانلىقتىن «بۇنىڭ ئىچىدە شەيتان بار ئوخشايدۇ» دېگەنكەن. بۇ ۋەقەلىكتىن بىر قانچە يۈز يىل كېيىن، غەربلىكلەر تەرىپىدىن ئىجاد قىلىنغان «تېلېۋىزىيە» مىسىرغا دەسلەپ يېتىپ كەلگەندە، مۇسۇلمانلار بۇ ئاجايىپ نەرسىگە ھەيران قالغانلىقتىن، «بۇنىڭ ئىچىدە شەيتان بار ئوخشايدۇ» دېيىشكەنكەن.

مۇسۇلمانلار 14- ئەسىردىلا قەرغەز ئىشلەپچىقىرىش تېخنىكىسىنى ئۆگىنىپ، باغداتنى مەركەز قىلغان ھالدا، ئۆزلىرىنىڭ پەلسەپە، ئەدەبىيات، ئىسلامىيات ۋە باشقىمۇ ئەسەرلىرىنى قەرغەزگە بېسىپ چىقارغان بولسا، شۇ ۋاقىتتىكى غەربلىكلەر ئەسەرلىرىنى تېرىلەرگە، دەرەخلەرنىڭ يوپۇرماقلىرىغا يازغانىكەن. تەرەققىيات نۆۋىتى ئالماشقاندىن كېيىن، ھازىرقى زامان تېخنىكا يېڭىلىقلىرى ئىسلام ئەللىرى ۋە باشقىمۇ ئۈچىنچى دۇنيا ئەللىرىگە ياۋروپالىقلاردىن بېرىم ئەسىر كىچىكىپ يېتىپ كەلدى.

قارمىمىسىز! دۇنيا قانداق ئۆزگەرگەن ۋە مەدەنىيەت، پەن - تېخنىكا نۆۋىتى قانداق ئالماشقان؟

بۇنىڭدا دىنىمىزنىڭ بېرەر كەمچىلىكى بارمۇ؟ تەبىئىيىكى، ياق!

ئۇنداقتا كەمچىلىك كىمدە؟

ئۆزىمىزدە!

بۇرۇنقىلار ئىسلام دىنىنىڭ روھىغا ئەمەل قىلغان ۋە قۇرئاننىڭ كۆرسەتكەن داغدام يولىدا ئىزچىل يۈرۈپ، ئۆزلىرىنىڭ دۇنيا ۋە ئاخىرەتلىكلىرىنى تاپقان. شۇ سەۋەبتىنمۇ ئۇلار ئۈچ قىتئەدە ئۆزلىرىنىڭ ھاكىمىيىتىنى تىكلىيەلگەن. ئۇلار شۇ زامانلارنىڭ شارائىتىغا نىسبەتەن، پەن - تېخنىكا ۋە مەدەنىيەتلەرنىڭ ياراتقۇچىلىرى ۋە ئاساس سالغۇچىلىرى بولۇپ ياشىغان. پەقەت 16 - ئەسىردىن كېيىن، مۇسۇلمانلارنىڭ ئۆز ئارا بۆلۈنۈشى، قۇرئاننىڭ روھىدىن ئاستا - ئاستا ئۇزاقلىشىپ ھەر تۈرلۈك خۇراپاتلارنى «دىن» دەپ قوبۇل قىلىشى، تەركىدۇنيالىقنى تەرغىپ قىلىپ تەۋەككەلچىلىك بىلەن ئۆمۈر سۈرىشى نەتىجىسىدە، ئۇلار ئۆزلىرىدىكى تەرەققىيات نۆۋىتىنى باشقىلارغا ئۆتۈنۈپ بەردى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار سەلتەنەتتىن، كۈچ - قۇۋۋەتتىن ۋە خەلقئارالىق ئېتىباردىن ئايرىلىپ قېلىپ بۈگۈنكى ھالغا

چۈشۈپ قالدى. ئۇلار بۇ قىلمىشلىرى بىلەن ئەڭ ئاۋۋال ئاللاھقا ئاسىيلىق قىلغان، ئاندىن ئەۋلادلىرىنىڭ كېلەچىكىگە زىيانكەشلىك قىلغان بولدى.

ئەمدى، قۇرئاندا، كىشىلىك ۋە ئىجتىمائىي ھەق - ھوقۇقلارنىڭ قانۇن - پىرىنسىپلىرى ئەڭ ئادالەتلىك ۋە مۇكەممەل دەرىجىدە بېكىتىلگەن تۇرۇپ، ئۆزلىرىنى «ئىسلام دىنىنى تەتبىق قىلىدىغان مەملىكەتلەرمىز» دەپ سانايدىغان بەزى مۇسۇلمان مەملىكەتلىرى بۇ ھەق - ھوقۇقلارنى ئىجرا قىلىشتا ۋە باشقا جەھەتلەردە نېمە ئۈچۈن ياۋرۇپالىقلاردىن ئارقىدا تۇرىدۇ؟ دېگەن سوئالغا كەلسەك، شۈبھىسىزكى، ھازىرقى ئىسلام مەملىكەتلىرى، خۇسۇسەن ئەرەب دۆلەتلىرى ئىرقچىلىق ئاساسىغا قۇرۇلغان دۆلەتلەر بولۇپ، ھەممىسى «بىزنىڭ ئاساسلىق دەستۇرىمىز قۇرئان» دەپ دەۋا قىلىشىدۇ. ئەمما ئەمەلىيەتتە شۇنداقمۇ؟ ھەيھات! كاشكى شۇنداق بولسا ئېدى. بۇلار راستىنلا قۇرئانغا ئەمەل قىلغان بولسا، قۇرئاننىڭ پىرىنسىپلىرىنى تەتبىق قىلىشتا، «مۆمىنلەر ئۆز ئارا قېرىنداشلاردۇر» نى «ئەرەبلەر ھەممىدىن ئۈستۈندۇر» غا، «مۆمىنلەر ياۋۇز كۇففارلارغا قاتتىقتۇر، ئۆز ئارا كۆيۈمچاندۇر» نى «ئۆز ئارا قاتتىقتۇر، كۇففارلارغا كۆيۈمچاندۇر» غا، «سىلەر ھەقىقىي مۆمىن بولساڭلار ئۈستۈنلۈككە ئىگە بولسىلەر» نى «ئامېرىكىغا غالچىلىق قىلساڭلار ھاكىمىيىتىڭلارنى ساقلاپ قالالايسىلەر» گە ئۆزگەرتىپ ئىش كۆرمىگەن بولار ئېدى. سادداممۇ ئۆز ۋاقتىدا ئۆزىنى مۇجاھىد دەپ ئېلان قىلغان ۋە بايرىقىغا «ئاللاھۇ ئەكبەر» نى يېزىپ ئوتتۇرىغا چىققان. ساددامنىڭ قانداق ئادەملىكىنى بىلەمسىز؟ ساددام ئەسلىدە ئامېرىكىنىڭ ئەڭ ساداقەتمەن كۈچۈكلىرىدىن بىرى ئىدى. بىراق زامان ئۆزگەردى. ئامېرىكا ساددامدىن بېھاجەت بولۇش دەۋرىگە يەتتى. ساددام ئامېرىكىنىڭ غەربىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ۋە شۇنىڭ بىلەن بىرگە ئۆزىنىڭ مۇستەبىت ھاكىمىيىتىنى قوغداش يولىدا، ئۇنىڭغا نەسىھەت قىلماقچى بولغان سان - ساناقسىز بىگۇناھ ئالىملارنى، زىيالىيلارنى «تېررورىست» قالىپقى بىلەن قىرغىن قىلغان، ھەتتا سەبىيلەرنىڭمۇ خۇنىغا بوغۇلغان، بىگۇناھ خەلقىنى خېمىيەۋىي قۇراللار بىلەن قەتلىئام قىلغان، ئىراندا ئىسلام جۇمھۇرىيىتى ئېلان قىلىنىشى بىلەن ئۇ ئۆزىنىڭ ئاقسارايدىكى خوجايىنلىرىنىڭ دېپىغا ئۇسسۇل ئويناپ، بىگۇناھ ئىران خەلقىنى سەككىز يىل قىرغان، بۇرۇندا ئىسرائىلىيە پەلەستىننى ئىستېلا قىلغىنىنىڭ سىرتىدا، لېۋان، مىسىر ۋە سۈرىيىنىڭ توپراقلىرىنى بېسىۋالغان ۋە ئەرەبلەرنى تەھدىد ئاستىغا ئالغان ۋاقىتلاردىمۇ، دۈشمەنگە قارشى بېرەر پاي ئوق چىقارمىغان، كېيىنچە، بېشىغا كۈن كەلگەندە پۇرسەتپەرەسلىك بىلەن ئىسرائىلىيەگە بىر قانچە باشقۇرۇلغۇچى بومبىنى ئېتىش ئارقىلىق مۇسۇلمانلارنىڭ قوللىشىغا ئېرىشىشى مەقسەت قىلغان، ئىسلام شۇئارىنى ئۆزىنىڭ ۋاقىتلىق مەنپەئىتى ئۈچۈن قالغان قىلماقچى بولغان مەككە، نىجىس ئادەمدۇر. ئۇنىڭ زالىم ھاكىمىيىتىمۇ ئۆز خوجايىنلىرى تەرىپىدىن يەر بىلەن يەكسان قىلىندى. ئەنە شۇنداق چېكىدىن ئاشقان زالىمنى ئۇنىڭدىن ۋەھشىرەك يەنە بىر زالىمنىڭ قولى بىلەن جازالاش ئاللاھنىڭ كائىناتتا بېكىتكەن ئۆزگەرمەس قانۇنىدۇر. مۇسۇلمان مەملىكەتلىرىنىڭ ھازىرقى ھاكىمۇتلە قىلىرىمۇ، ساددامدىن ئانچە ياخشىمۇ ئەمەس. بۇلار ساددامنىڭ بۇ ئېچىنىشلىق ئاقبۇتىدىن ئىبەرەت ئېلىش ئۇياقتا تۇرسۇن، ئۆزلىرىنىڭ تەختىنى ساقلاپ قېلىش يولىدا ھەدەپ ئۆز خەلقىنى باستۇرۇپ كەلمەكتە ۋە ئۆز قېرىنداشلىرىنىڭ زىيىنىغا مۇستەملىكىچىلەر ئۈچۈن خىزمەت قىلماقتا.

ھازىرقى ئىسلام مەملىكەتلىرىنى ياۋرۇپا مەملىكەتلىرىگە سېلىشتۇرغىنىمىزدا مەسىلىنىڭ تۈگىنى نەدە ئىكەنلىكىنى ئۇيدان چۈشىنىمىز.

ئۇلاردا (ياۋرۇپا دۆلەتلىرىدە) ئۆزىنىڭ ماددىي ۋە مەنىۋى كۈچ - قۇۋىتىگە ئىشىنىش روھى بولسا، بۇلاردا (ئىسلام مەملىكەتلىرىدە) ئۆزىنىڭ ماددىي ۋە مەنىۋى كۈچ - قۇۋىتىدىن شۈبھىلىنىش پاسسىپلىقى بار.

ئۇلاردا ئۆزى پىچىپ، ئۆزى تىكىش روھى بولسا، بۇلاردا باشقىلار پىچىپ بەرگەننى تىكىش روھى بار.

ئۇلاردا دېموكراتىيە بولسا، بۇلاردا دىكتاتور بار.

ئۇلاردا ئەركىن سايلام بولسا، بۇلاردا ساختا سايلام ياكى تەخت مىراسخورلىقى بار.

ئۇلاردا ئۆز - ئۆزىگە خوجا بولۇش بولسا، بۇلاردا چوڭ ھاكىمىۋەتلىككە - ئاقسارايدا ئولتۇرۇپ ئىش باشقۇرىدىغان ھاكىمىۋەتلىككە بېقىنىش بار.

ئۇلاردا تىرىشچانلىق بولسا، بۇلاردا ھورۇنلۇق بار.

ئۇلاردا بۈگۈنكى ئىشنى ئەتىگە قويماسلىق روھى بولسا، بۇلاردا بۈگۈنكى ئىشنى كېلىدىغان يەنە بىر يىلغىچە كېچىكتۈرۈش پاسسىپلىقى بار.

ئۇلاردا ئىنتىزامچانلىق بولسا، بۇلاردا بىپەرۋالىق بار.

ئۇلاردا ئىنسانىيەتچىلىك بولسا، بۇلاردا تارىمىلەتچىلىك بار.

ئۇلاردا ئىجاد ۋە كەشىپ قىلىش روھى بولسا، بۇلاردا تەبىئىيەت بولۇش پاسسىپلىقى بار.

ئەھۋال بۇنداق ئىكەن، بۇلار قانداقمۇ ئۇلارغا يېتەلسۇن؟ قانداقمۇ ئارقىدا قالمىسۇن؟

يوقىرىقى سېلىشتۇرمىلارغا قارىسىڭىز بۇ ئىككى پىرقىنىڭ بىر - بىرىگە ئالمىشىپ كەتكەنلىكىنى - گويا ياۋرۇپالىقلار ھەزرىتى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ يولىنى ۋە ئەخلاقىنى ئۆزلىرىگە دەستۇر قىلغان، مۇسۇلمانلارنى بولسا، تاش دەۋرىدە ياشاۋاتقاندا كۆرىسىز. ئەمەلىيەتتەمۇ، بىزدە ئىسلام دىنىنىڭ قۇرۇق جازىسى بىلەن مۇسۇلمانلىقنىڭ نامىلا قالغان، ئۇنىڭ روھىنى ياۋرۇپالىقلار ئەمەلىيەتتە تۇرۇپ كەتتە. ئەجەپلىنەرلىك ھە...!

مۇسۇلمانلار، خۇسۇسەن ئەربەبلەر ئۆزلىرىنى خورلۇقتىن ئەزىزلىققا، نامراتلىقتىن بايلىققا، ئاجىزلىقتىن كۈچ - قۇۋۋەتكە ئېرىشتۈرگەن مۇبارەك ئىسلام دىنىنىڭ قەدرىنى بىلمىدى. ھەدەپ ئۆزلىرىنىڭ بۇرۇنقى ئەسەبىيەتلىك جاھىلىيەت دەۋرىگە قايتىشقا ئۇرۇنۇپ تۇردى. ئۆزلىرىنى ھۆرمەتلىك بىر مىللەت قاتارىغا كۆتۈرگەن ئۇلۇغۋار ۋەھىينىڭ روھىغا خىيانەت قىلدى. ئۆزلىرىنىڭ ھۆرمەت ۋە ئىززىتىنىڭ پەقەت ئىسلام دىنى سايسىدا ئەمەلگە ئاشقانلىقىنى، ئىسلامدىن ئايرىلىپلا قالغان كۈنى ھۆرمىتىدىن ۋە ئىززىتىدىن ئايرىلىپ قالدىغانلىقىنى ئونۇتتى. نەتىجىدە، ھازىرقى كىرىزىسقا مۇپتىلا بولدى.

نۆۋەتتىكى بۇ كىرىزىستىن چىقىشنىڭ بىرلا چارىسى دىننىڭ ئەسلىگە قايتىش - سىياسىي، ئىقتىسادىي، ئىجتىمائىي ۋە باشقا ساھەلەردە قۇرئان ۋە ھەدىسنىڭ روھى

بويىچە ئىش كۆرۈشتىن ئىبارەتتۇر. پەيغەمبىرىمىز ھەزرىتى ھەزرىتى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام بۇ مەنىنى ئىپادىلەپ: «بۇ ئۆمەتنىڭ ئەھۋالى پەقەت بۇرۇنقىلىرىنىڭ ئەھۋالى تۈزەلگەن نەرسە (يەنى ئىسلام دىنىغا ئەمەل قىلىش) بىلەنلا تۈزىلىدۇ» دەپ كۆرسەتكەن.

بۇ ئېچىنىشلىق ئەھۋالغا قاراپ مۇسۇلمانلار ئۆزلىرىنىڭ كېلىچىكىدىن ئۈمىدسىزلىنىشى توغرىمۇ؟ ئۈمىدسىزلىنىش خاتادۇر ھەمدە چوڭ خاتالىقتۇر. چۈنكى ئاللاھ بۇدىننى تا قىيامەتكىچە چوقۇم داۋام قىلدۇرىدىغانلىقىغا ۋە ھەقىقىي رەۋىشتە مۇسۇلمان بولغانلارنى دۇنيادا ئەزىز قىلىدىغانلىقىغا ۋە دە قىلغان. ئاللاھنىڭ بۇ ۋەدىسى ھەقىقىي مۇسۇلمانلار ئۈچۈن ئەمەلگە ئېشىپ كەلگەن. تارىخىمىز بۇنىڭغا يېتەرلىك شاھىد بولالايدۇ. بىزمۇ ساھابىلار (ھەزرىتى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ دەۋرىدىكى مۇسۇلمانلار) دەك بولمىسىمۇ، ھېچ بولمىغاندا ئۇلاردىن كېيىنكىلەرچىلىك ھەقىقىي رەۋىشتە مۇسۇلمان بولۇپ كۆرۈنۈپ قېلىشى، ئاللاھنىڭ ياردىمى، نۇسرىتى ۋە پۈتۈن ۋەدىلىرىنىڭ قانداق ئەمەلگە ئاشىدىغانلىقىنى شۇۋاقتتا بىلىمىز ۋە كۆرىمىز. ھەزرىتى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالاممۇ بۇ دىننى ئۆزى بىلەن قوشقاندا ئاران 4 كىشى بىلەن باشلىغانىدى. ھەتتا بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سەجدىدە تۇرغىنىدا مۇشرىك ئەربەبلەر ئۇنىڭ يېشىغا بىر تۆگىنىڭ ئىچ قېرىنلىرىنى ئارتىپ قويۇپ تاماشا كۆرگەندە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بېشىدىن بۇ نىجاسەتنى ئېلىۋېتىشقا ئۇنىڭ قىزىدىن باشقا ھېچبىر مۇسۇلمان جۈرئەت قىلالمىغانىدى. دېمەككى، مۇسۇلمانلار شۇ دەۋرلەردە شۇنچىلىك كۈچسىز ۋە زەئىپ ھەم نامرات ئېدى. بۇلارنىڭ ئۇزۇن ئۆتمەيلا ئەربەب يېرىم ئارىلىنى بويسۇندۇرغاننىڭ سىرتىدا، شۇ ۋاقىتتىكى ئەڭ كۈچلۈك ئېمپىراتورلۇقلاردىن رىم ۋە پارس ئېمپىراتورلۇقلىرىنى تارمار قىلغانلىقىدىكى پەۋقۇلئاددە كۈچ - قۇۋۋەت نەدىن كەلگەن؟ تەبىئىكى، ئاللاھتىن كەلگەن! ئاللاھ شۇنداق چەكسىز قۇدرەت ئىگىسىكى، ئۇنىڭغا يۆلىنىپ، ئۇنىڭ ياردىمىگە يۈرەكتىن ئىشىنىپ ئۇنىڭ يولىدا ئىزچىل يۈرگەن كىشىنى ھېچ ۋاقىتتا ئۈمىدسىز قويمىدۇ ۋە ئۇنىڭ غەلبىلىرىگە ئۆزى بېۋاسىتە كېپىللىك قىلىدۇ. ھەزرىتى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام، ئۇنىڭ ساھابىلىرى ۋە كېيىنكى ئىسلامنىڭ ئالتۇن دەۋرلىرىدە ياشىغان مۇسۇلمانلار ئەنە شۇنداق ئەمەل قىلغان ۋە ئاللاھنىڭ تۈگىمەس ياردىمىدىن تولۇق بەھرىمەن بولغان ئۆلگىلىك كىشىلىرىمىزدۇر.

ئىسلام مەملىكەتلىرىنىڭ بۇ ھالىغا ئۇلارنىڭ مۇسۇلمان بولغانلىقى سەۋەب بولغانمۇ؟ ئەكسىچە، ئۇلارنىڭ چىن مەنىدە مۇسۇلمان بولالمىغانلىقى سەۋەب بولغان. بۇلارنىڭ بۇ ھالىدىن ئىسلام دىنى بىزاردۇر، ئەلۋەتتە.

بۇ ئەھۋالدا، سىز ھازىرقى ئىسلام مەملىكەتلىرىدىن نېمىنى كۈتىسىز؟ ھازىر بۇ مەملىكەتلەرنى مۇسۇلمانلىقتا بىزگە ئۆلگە بولىدۇ، دەپ ئويلايسىز؟ ئەگەر بۇلار مۇسۇلمانلىقتا ئۆلگىلىك مەملىكەتلەر بولغان بولسا ھالىمىز بۈگۈنكىدەك ئېچىنىشلىق كۈنگە قالماس ئېدى. مۇسۇلمانلارنىڭ ئۈچىنچى قىبلىسى ۋە پەيغەمبەرلەرنىڭ بۆشۈكى بولغان مەسچىدى ئەقسامۇ يەھۇدىلارنىڭ قولىدا، ئىسلام دىيارىنىڭ بىر پارچىسى بولغان ئەزىز ۋە تىنىمىز شەرقىي تۈركىستانمۇ نىجىس خىتايلارنىڭ پاسكىنا ئاياقلىرى ئاستىدا قالماس ئېدى. چۈنكى ھەقىقىي «ئىسلام دۆلىتى» ھەزرىتى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام مەنىدە قۇرغان ۋە كېيىنكى ئىسلامنىڭ ئالتۇن دەۋرلىرىدەمۇ ھۆكۈم سۈرگەندەك، دۇنيانىڭ

قانداقلا يېرىدە بولمىسۇن، پۈتۈن مۇسۇلمانلارنىڭ ئورتاق مەنپەئەتىنى كۆزلەيدىغان، ئۇلارنىڭ غېمىنى يەيدىغان، مىللەت، ئىرق ئايرىمايدىغان ۋە ھەممىسىگە بىردەك ھامىي بولالايدىغان بولىدۇ.

تارىخلاردىن مەلۇمكى، خەلىپە ئۆمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىزنىڭ دەۋرىدە، بىر مۇسۇلمان ئايالنىڭ قۇستېنتىنىيە(ھازىرقى ئىستانبۇل) دىكى بىزانس ئېمپىراتورلىقى دائىرىلىرى تەرىپىدىن ئەسىرگە ئېلىنغانلىق خەۋىرى كەلگەن ھامان، خەلىپە ئۆمەر ئېمپىراتورغا مۇنداق دەپ مەكتۇپ يازدۇ: «ئايالنى ھازىرلا قويۇۋەت! ئەگەر شۇنداق قىلمايدىغان بولساڭ، ساڭا شۇنداق بىر قوشۇن ئەۋەتىمەنكى، ئۇنىڭ بېشى سېنىڭدە، ئاخىرى مېنىڭدە بولىدۇ». بۇ تەھدىدىن چۇچۇغان بىزانس ئېمپىراتورى ئايالنى تۇرمىدىن بوشتىپ، ئۇنىڭدىن ئەپسۇس سورايدۇ ۋە ئالى ئېھتىرام بىلەن ئۇنى مەخسۇس قوغدىغۇچىلىرىنىڭ ھەمراھلىقىدا خەلىپە ئۆمەرگە تاپشۇرىدۇ. مانا بۇ، ھەقىقىي مەسئۇلىيەتچانلىق. بۇ نېمە دېگەن جۈرئەت - ھە! شۇ ۋاقىتتىكى بىزانس ئېمپىراتورلىقىمۇ ھېچ بولمىغاندا، ھازىرقى ئىسلام دۆلەتلىرىنىڭ يەللىسىگە مىنىۋالغان زوراۋان دۆلەتلەردەك كۈچلۈك ئىدى. ئەمما گەپ ماددىي كۈچ - قۇۋۋەتتە ئەمەس، بەلكى ئىمانىي قۇۋۋەتتە. ماددىي قۇۋۋەتمۇ ئىماننىڭ قۇۋۋىتى بىلەن ئوتتۇرىغا چىقىدۇ. ھەركىمنىڭ كۈچ - قۇۋۋەتتىن بولغان نېسبىسى ئۇنىڭ ئىماندىن بولغان نېسبىسىگە قاراپ بولىدۇ. بىز مۇسۇلمانلاردا ئىمان ئاجىز بولغانلىقتىن، جۈرئەتمۇ كەم، ھەتتا يوقتۇر. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ پەلەستىن مەسلىسى يېرىم ئەسىردىن كۆپرەك ۋاقىتتىن بېرى ھەل بولغىنى يوق. چۈنكى بۇ مەسىلە جۈرئەتنى ئەمەس، بەلكى پۇل - مال كەتسىمۇ جان كەتمەيدىغان سۈنئىي دەۋالار ۋە ئايىغى چىقمايدىغان سۈلھى - سالالارنى دو تىكىش بىلەن ئېلىپ بېرىلدى.

ئىسلام مەملىكەتلىرىدە ھەقىقەتپەرۋەر، ئوت يۈرەك غەيبۇرانلارمۇ ئاز ئەمەس. بىراق ھاكىمىيەت بېشىدىكى قورچاق ھاكىمىمۇتلەقلەر پەقەت ئۆزلىرىنىڭ شەخسىي مەنپەئەتلىرى ئۈچۈنلا ئولتۇرغانلىقتىن، تەختتىن ئايرىلىپ قېلىش خەۋىپى تۈپەيلى مۇستەملىكىچى چوڭ دۆلەتلەرنىڭ خاھىشلىرىنى ئورۇنلىماقتا ۋە ئۆز خەلقىدىن چىققان ئىقتىدارلىق سىياسىيونلارنى، زىيالىيلارنى ۋە ھەقىقەتنى سۆزلىگەن ئالىملارنى كۆزدىن يوق قىلىپ تۇرماقتا.

دېمەك: ھازىرقى زاماندا مۇسۇلمانلىقتا كىشىلەرگە ئۆلگە بولالايدىغان بىرمۇ ئىسلام دۆلىتى يوقتۇر.

ئەھۋال بۇنداق ئىكەن، بىز باشقىلاردىن كۈتكەننىڭ ئورنىغا ئۆزىمىزنىڭ كېلەچىكىنى ئۆزىمىز قۇرۇپ چىقىشىمىز لازىم ئەمەسمۇ؟! قولمىزدا ئۆلمەس دەستۇرىمىز - قۇرئان بىلەن ھەدىس بار. بۇلارنى تەتبىق قىلىدىغانلار مەن، سىز ۋە ئۇ. ئەڭ ئاۋۋال بىز دىنىمىزنىڭ چىن روھىنى ئۆزىمىزدە ئەمەلىيلەشتۈرگەندىلا، ئاندىن ئۇنى دۇنيادا ئەمەلىيلەشتۈرگىلى بولىدۇ. «مۇسۇلمانلار ئۇنداق، مۇسۇلمانلار مۇنداق» دەپ ئاغرىنىشنىڭ ئورنىغا، مەن بىلەن سىز توغرىسىنى قىلايلى! چۈنكى «مۇسۇلمان» دېگەن سۆز بىزنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ ئەمەسمۇ؟!

